

[John Vinther]

Når der skal lovgives om alle forhold, der vedrører pressens virke, er der altid tale om en balancegang, balancen mellem på den ene side hensynet til at give massemedierne mulighed for at arbejde effektivt ved brug af moderne teknik og så på den anden side hensynet til borgernes ret til ikke at få privatlivet krænket. Det er nu engang sådan, at jo bedre massemediernes muligheder bliver for at arbejde effektivt, jo større er den mulige risiko for krænkelser af privtlivets fred.

Denne balanceakt mellem de to modsatrettede hensyn synes vi i den konservative folketingsgruppe er ganske godt efterlevet i dette lovforslag. I lovforslaget sondres primært mellem to typer af informationsdatabaser, nemlig en ren redaktionel, der alene må være tilgængelig for journalister og redaktionsmedarbejdere på det pågældende medie, og så en offentligt tilgængelig informationsdatabase, der skal være tilgængelig for enhver på sædvanlige forretningsmæssige vilkår. Det synes vi i den konservative gruppe er en fornuftig og en hensigtsmæssig sondring.

Lovforslaget er opbygget på en sådan måde, at der i grunden er tale om to vidt forskellige regelsæt for så vidt angår de to typer af databaser. Hvad angår det regelsæt, der skal regulere de rent redaktionelle informationsdatabaser, er vi tilfredse med, at lovforslaget er strammet en lille smule op i forhold til det, der var udvalgsflertallets holdning. Således havde et flertal i udvalget fundet det rigtigt at slå fast, at sådanne databaser overhovedet ikke skulle være undergivet nogen retlig regulering. Når man ser på de muligheder, dette åbner for – og desværre også misbrugsmuligheder – ville det nok være at gå lidt for langt, om der slet ikke skulle være nogen form for retlig regulering.

Vi er derfor godt tilfredse med, at der i lovforslaget lægges op til, at der også for de rent redaktionelle informationsdatabaser skal være en anmeldelsespligt, ligesom lovforslagets § 4 sætter en begrænsning for, hvor længe oplysninger af rent personlig karakter må ligge i disse baser.

Når vi taler om de offentligt tilgængelige informationsdatabaser, er der reelt tale om en offentliggørelse. Det svarer jo reelt set til, at det havde været optrykt i en avis eller havde været med i et elektronisk medie. Derfor er det også kun en logisk følge, at afgrænsningen af, hvilke

oplysninger der må være i en sådan offentligt tilgængelig informationsdatabase, følger den afgrænsning, der også gælder for det, der offentliggøres. Afgrænsning er jo også netop, at man ikke må medtage oplysninger i sådanne databaser, der ikke lovligt ville kunne offentliggøres.

Sammenfattende kan jeg således kort sige, at Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget, men at der jo er tale om et lovforslag med mange enkeltheder, og at det er helt givet, at vi under udvalgsarbejdet vil komme mere i dybden med de enkeltheder og de spørgsmål, der vil rejse sig. Men vi kan altså støtte lovforslaget, og vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Birthe Rønn Hornbech (V):

For et liberalt parti er det selvsagt grundlæggende, at statsmagten selv gennem lovgivning og andre foranstaltninger drager omsorg for, at menneskerettigheder, ikke mindst den enkeltes personlige frihed, beskyttes. En væsentlig frihedsrettighed er også ytringsfriheden, der ikke mindst sikres gennem reglerne for pressefrihed og -ansvar. Pressen er, så længe pressens formål er ytringsfrihed på borgernes vegne, en væsentlig frihedsrettighed til sikring af den enkelte borger over for magthaverne.

Pressens opgave er, så længe den er kontrollerende og kritiserende over for magthaverne, herunder os herinde, af afgørende betydning for demokratiet og den enkeltes garant for, at tingene går rigtigt til i samfundet.

Med teknologiens udvikling er det blevet lettere for f.eks. offentlige myndigheder og andre, der har økonomisk formåen, at anskaffe teknologi, der kan overvåge den enkelte borger. Der er i Danmark en efterhånden mangeårig tradition for en restriktiv registerlovgivning. Det har i snart en lille menneskealder været lovstof at forhindre kritikløs registrering af den enkelte og kritikløs videregivelse og samkøring af registrene.

Ikke mindst pressens årvågenhed har været med til at sikre disse reglers overholdelse, ligesom dele af pressen selv har deltaget aktivt i vurderingen og bedømmelsen af, hvilke oplysninger det skulle være lovligt at registrere, videregive og samkøre, og det har i dele af den skrevne presse bestemt ikke skortet på kritik, når der er sket overtrædelse af registerreglerne.